

Posudek na bakalářskou práci „Konflikt v Sýrii pohledem Hlasu Ruska: V porovnání s ČTK“

Student: Pavla Vorlíčková

Předložená **empirická práce** si klade za cíl odpovědět na související otázky „Jak Hlas Ruska (HR) informoval o konfliktu v Sýrii? Jak se liší obsah v porovnání se zprávami ČTK a jakým způsobem HR o konfliktu referuje?“ (str. 3). Výzkumná otázka je dále upřesněna takto: „Zda se zprávy obou zdrojů shodují, popřípadě jaký druh informací v HR chybí, za druhé pak na způsob jejich argumentace, výskyt expresivních výrazů atd.“ (str. 19).

Metodologie práce se hlásí ke kombinaci obsahové a kritické diskursivní analýzy (str. 4). Drobná formální výtka se zde týká toho, že popis vzorku dat a specifikace počtu článků, jež vstoupily do analýzy, by měla být uvedena již zde, nikoliv až na straně 19, kde se udává 34 článků z HR ve sledovaném půlročním období, z toho 20 článků a 14 komentářů.

Domnívám se, že práce je zpracována solidně. Jazyk je kultivovaný a srozumitelný. Práce plasticky představuje diskurz HR a v kontrastu k němu ČTK, když jednotlivé součásti diskurzu plasticky ilustruje vhodně vybranými citacemi z článků. Srozumitelně identifikuje způsob, jakým HR o syrském konfliktu referuje, přičemž dochází k **netriviálním závěrům**.

Mezi takové závěry patří následující: HR více spoléhá na nekritické přebírání oficiálních syrských zdrojů (včetně syrské agentury SANA) s důrazem na nejednoznačnost situace; spolu s tím přebírá rétoriku syrského režimu a její rámování konfliktu (viz „ozbrojené bandy“, „boj proti extremismu“); naopak dává malý prostor pohledu nevládních aktivistů a povstalců; explicitně zpochybňuje až popírá pohled západních médií (informační válka); neinformuje o neověřování a neověřitelnosti většiny informací z důvodu zákazu vstupu zahraničních novinářů do Sýrie; časté varování libyjským scénářem (viz odmítnutí intervence či silného odsouzení RB OSN, odmítání zasahování do vnitřních záležitostí/suverenity Sýrie); nekritický důraz na stabilitu, zákonnost a kompromisy režimu v protikladu s neústupností, chaotičností, násilností a nespokojeností konfrontačně naladěné opozice; absence informování během prvních tří měsíců, kdy docházelo k největšímu násilí na neozbrojených demonstrantech.

Kritické výtky a dotazy do diskuse k obhajobě:

1. Uvítal bych větší diskusi odlišnosti obou diskurzů, respektive vysvětlení specifičnosti diskurzu ruského. Zejména v návaznosti na vztah struktur moci a diskurzů, jež jsou v nich zapleteny. Může se studentka pokusit dát do souvislosti vnitropolitickou a mezinárodněpolitickou charakteristiku současného ruského režimu a charakter diskurzu o válce v Sýrii. Leccos již v práci naznačila, ale dosti implicitně. Případně naopak podobným způsobem vysvětlovat charakter diskurzu západního, který přebírá ČTK?
2. Jako nejproblematičtější část hodnotím sub-kapitolu „Intervence v Libyi...“ (str. 38-40). Skutečně lze nekriticky přijmout tezi o tom, že zahraniční intervence v Libyi (bombardování) konflikt prodloužilo šestinásobně a počet obětí zvýšilo sedminásobně? Jinými slovy, lze ve zpětném pohledu roku 2015 a eskalace násilí v Sýrii tak jednoznačně odmítnout požadavky z roku 2011, které žádaly důrazný zákrok proti režimu Bašára Asada?
3. Jaké nabízí studenta vysvětlení pro fakt, že HR konflikt v Sýrii první tři měsíce prakticky ignoroval?

Navrhovaná známka: **v ý b o r n ě**.

Karel Černý

V Praze, 12. září 2015